

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

براستی در این بحث‌ها جایگاه انسان کجاست. بارها با این تعبیر روبرو می‌شویم که خداوند می‌فرمایند: هر کس را بخواهم هدایت می‌کنم و هر کس را بخواهم گمراه. و این نوع برداشت باعث شده است تا خود را بی اختیار کرده گناه هر کوتاهی و یا کم کاری را گردن پروردگار بیندازیم.

یا اینکه خداوند نگاه اشتباه اعراب را که معتقد بودن ما مومن هستیم بلا فاصله اصلاح کرده می‌فرماید: نگویید ما مومنیم (قل لا تومنوا ولکن قولو اسلمنا) بگویید ما مسلمانیم نه مومن، چرا که بسیار فرق است بین اسلام و ایمان.

این است که در این پرnamه اصرار داریم تا خود را نزدیک کنیم به آنچه که در اندیشه و اراده‌ی الهی می‌گذرد و آنچه که منظور معصوم از بکار بردن این واژه‌هاست.

بازبزای نمونه شما بارها در قنوت نماز این دعا را خوانده اید که: «ربنا افرغ علينا صبرا و ثبت اقدامنا و انصرنا على القوم الكافرين» بسیار جالب خواهد بود زمانی که بدانیم این دعا از زبان چه کسانی و در چه شرایطی گفته شده است تا ما هم در چنین شرایطی به این دعا متمسک شویم و بجا از آن استفاده نماییم.

شما وقتی می‌شنوید «هیهات مثالذله» ذهن و اندیشه خود را به سمت کجا می‌بینید و از این جمله چه خاطره مهمی بیاد می‌آورید؟ هیچ چیز را یادآوری نمی‌کنید مگر این که این کلام را از زبان زیبای حسین بن علی (ع) می‌شنوید که در مقابل اهل کفر مردانه به زبان جاری کرد و با یادآوری آن خاطره، بی‌شک تاثیر زیادی را از این کلام در روح و جان خویش احساس می‌نمایید. اگر ما بتوانیم از یک موضوع قرآنی یک حادثه‌ی مهمی را در ذهن و اندیشه‌ی خود بوجود بیاوریم از آن موضوع قرآنی لذت بسیار زیادی و تاثیر فراوانی خواهیم گرفت تا اینکه اصلاً با جایگاه این واژه آشنا نباشیم. فراموش نکنید که خواست و اراده از مشاروع می‌شود و هدایت از ناحیه‌ی خداوند مهربان.

فعل خواستن را صرف کنیم تا قرآن را در روح و جان خویش حک کنیم.

در نظر داریم به خاطر استفاده بیشتر از قرآن مجید، با شیوه‌ای مخصوص به موضوعات قرآنی بیندیشیم تا ذهن و اندیشه ما با آن موضوع قرآنی انس بیشتری پیدا کند. لذا می‌خواهیم نحوه‌ی استعمال واژه‌های قرآن را در جاهای مختلف قرآن بررسی کنیم.

زیرا این تفکر را از استاد مطهری آموخته ایم که می‌فرمایند: کافی نیست مثلاً ببینیم علی(ع) در مورد «کلمه دنیا» در نهج البلاغه چه فرموده است بلکه لازم است که غرض علی(ع) را در مورد واژه‌ی دنیا بفهمیم.

وقتی قرآن یا نهج البلاغه می‌فرمایند: دنیا متاع غرور است و یا دنیا قلیل است، ما از این عبارت در مورد دنیا چه برداشتی می‌کنیم؟

اینکه دنیا قلیل است یعنی چی؟ چه چیزی ناچیز است تا من بتوانم موضع خود را در مقابل آن ناچیز روشن کنم. ما می‌خواهیم در این طرح نحوه‌ی استعمال بسیاری از واژه‌های قرآن را بررسی کنیم.

برای مثال: خداوند بارها واژه‌ی صبر را در قرآن به کار برده است اگر من نتوانم غرض خداوند را از این واژه بفهمم، ممکن است این تعبیر، معنی حقیقی خودش را از دست بدهد چنانچه استاد شهید مطهری معتقد است که خیلی از واژه‌ها تحریف شده و معنی اصلی خودش را از دست داده است. جمعی از صبر، مظلوم و اقع شدن و توسیع خوردن را فهمیده اند و جمعی از واژه توکل، تنبیل و دست از اسباب مادی کشیدن را برداشت کرده اند و گروهی معنی واقعی زهد را نفهمیده اند و به خاطر همین برداشت غلط چه بسا خانه نشین شده اند و جمعی از واژه توبه به گمراهی افتاده اند و گروهی دیگر از بحث تسلیم و رضا، کارها را بخدا سپرده اند تا هر اقدامی که خداوند خودش خواست عمل کند و ما در انجام هرگونه عمل بی اختیاریم تا آنجا که ورد زبانشان این بیت بی‌معنا شده که: خدا کشتنی آنجا که خواهد برد اگر ناخدا جامه بر قن درد

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکور یا سعی مشکوک

همانطور که در پیام اول که عنوان مقدمه ذکر شد گفته شد باید دنبال یک واژه در جاهای مختلف قرآن برویم تا با هدف و معنی حقیقی آن آشنا شویم.

در نظر داریم اولین واژه ای را که بررسی می‌کنیم واژه «سعی» باشد لذا داستان چگونگی سعی و تلاش انسانها را در قرآن بررسی می‌کنیم. تا جایگاه هر کسی را در رابطه با سعی و تلاشی که کرده و می‌کند به او نشان دهیم.

قرآن کریم سعی و تلاش مردم را مختلف میداند:

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى

که سعی و تلاش شما مختلف است. «لیل - ۴»

یکی موحد است و همه‌ی زندگیش بر اساس توحید و یکی هم مشرک و با نگاه شرک الودش، زیبایی هستی را از دست می‌دهد.

یکی ولایت خدا را می‌پذیرد و دنیا را برای آخرتش می‌خواهد و یکی هم ولایت شیطان را پذیرفته و دنیا را بجای آخرت می‌خواهد.

یکی دنبال فساد است و دیگری به دنبال صلاح. یکی هم فساد را صلاح می‌داند.

یکی مشغول کارهای زشت است و دیگری به کار خوب می‌پردازد و یکی هم بین خوب و خوبتر، خوب تر را انتخاب کرده است. و دیگری که از همه بدبخت تر است کار زشت را زیبا تصور کرده است و همچنان به سوی زشتی‌ها می‌شتابد و رویه سوی سراب کرده به خیال اینکه به زودی به وادی آب حیات می‌رسد مستانه جام هوی سر می‌کشد.

وَأَنَّ لَيْسَ لِلنَّاسِ إِلَّا مَا سَعَى

وَإِنَّكَهُ بِرَأْيِ اَنْسَانٍ بَهْرَهَايِ جَزْ سَعِيٍّ وَ كَوْشَنْ اوْ نِيَسْتَ. فِيمَ - ۳۹

جالب این است که انسان همیشه و تا ابد در قیامت به یاد همین تلاشهاش خواهد بود.

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْأَنْسَانُ مَا سَعَى

در آن روز انسان به یاد کوششهاش می‌افتد. «فاز عات - ۳۵»

تا آنجا که وقتی انسانها با تلاشها بی ارزششان روبرو شوند دوست خواهند داشت بین آنها و اعمالشان فرسنگ‌ها راه فاصله باشنداما این آرزویی بیش نیست.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنْ يَبْتَهَا وَ يَبْتَهِهُ
أَمَدًا بَعِيدًا

روزی که هر کس، آنچه را از کار نیک انجام داده، حاضر می‌بیند و آرزو می‌کند میان او، و آنچه از اعمال بد انجام داده، فاصله زمانی زیادی باشد. «آل عمران - ۳۰»

ما در این پیام‌ها نام تلاش افراد هوشیار و آگاه را سعی مشکور گذاشته و تلاش جاماندگان در عالم خاک را سعی مشکوک نهاده ایم زیرا این افراد اعمالشان جز خستگی چیزی ندارد و بی جهت به رفتار سراب گونه خود دلخوش کرده اند. «عامله ناصیبه آنها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است)» «غاشیه - ۳»

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکوک (سعی بسوی جنت یا سعی به کوی ظلمت)

در این قسمت از پیام به تلاش‌های بی ثمر اشاره می‌کنیم که صاحبان آن بی جهت به این تلاش‌ها دل خوش کرده‌اند و همچون انسانهای خوابی هستند که در عالم رویا خود را صاحب همه چیز می‌دانند و به محض بیدار شدن می‌فهمند که همه‌ی این دارایی‌ها خوابی بیش نبوده است. چنانچه در روایات آمده که مردم خوابند و به محض مردن بیدار می‌شوند.

حضرت علی (علیه السلام) در نصیحتی به شخصی که از آن حضرت موعظه خواسته بود فرمودند: مانند کسانی نباش که غنیمت را غرامت می‌دانند و غرامت را غنیمت. جمعی به خیال اینکه خیلی زرنگ هستند به سمت خسارت می‌روند و گمان می‌کنند که سود فراوانی را بدست می‌آورند. مراقب باشیم سرمایه‌ی عمر را مانند یخ فروشی که سرمایه‌اش مقابل چشمش آب می‌شود هدر ندهیم و مانند آنانی نباشیم که سود را زیان و زیان را سود می‌پنداشند. به یخ فروشی گفته‌ی خود را فروختی؟ در پاسخ گفت نفروختم اما تمام شد.

قرآن کریم به شاگردانش می‌آموزد که بدبرخت ترین انسانها کسانی هستند که سرمایه‌های خود را به تاراج می‌دهند و در راه نابودگردن خود، سعی و تلاش می‌کنند و فکر می‌کنند بهترین رفتارها را انجام می‌دهند.

براستی خیلی سخت است عمری را بدنبال شکار سایه کبوتری باشیم و گمان کنیم که دنبال اصل می‌رویم. و یا مانند کسانی باشیم که همه‌ی سرمایه‌های خود را در زمین دیگران بنا می‌کنند و فکر می‌کنند بزودی صاحب خانه و آشیانه خواهند شد.

تمثیلی به این افراد هشدار می‌دهد که:

در زمین دیگران خانه مکن	فکر خود کن فکر بیگانه مکن
چیست بیگانه تن خاکی تو	کز برای اوست غمناکی تو

قرآن با طرح یک سوال زیانکارترین افراد را به ما معرفی نموده، می‌فرماید:

فَلْ هُلْ نَبِسْكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

بگو: «آیا به شما خبر دهیم که زیانکارترین (مردم) در کارها، چه کسانی هستند؟» (۱۰۳ کهف)

الذِّينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَخْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُخْسِنُونَ صُنْعًا

آنها که تلاش‌هایشان در زندگی دنیا گم (و نابود) شده؛ با این حال، می‌پنداشند کار نیک انجام می‌دهند (کهف ۱۰۴)

حضرت علی (علیه السلام) در نصیحتی به شخصی که از آن حضرت موعظه خواسته بود

فرمودند: مانند کسانی نباش که غنیمت را غرامت می‌دانند و غرامت را غنیمت.

نظام هستی ملک خداست، اگر انسان ملک خود بداند و به آن چنان بیندیشد که قارون اندیشید چه خواهد شد؟! چشم و گوش از آن خداست اگر انسان از خود بداند از این دو نعمت چه استفاده‌هایی خواهد کرد. پس بجاست که با مولی علی (ع) هم ناله شویم و همراه با او در مناجاتش در مسجد کوفه بگوییم:

مولای یا مولای انت الخالق و انا المخلوق و هل يرحم المخلوق الا الخالق

مولای یا مولای انت المالک و انا المملوک و هل يرحم المملوک الا المالک

مولای یا مولای انت الحی و انا المیت و هل يرحم المیت الا الحی

مولای یا مولای...

و با این ناله‌ها شناسنامه‌ی حقیقی خود را که جز فقر در او نامی نیامده است به نفسمان

نشان دهیم که **یا ایها الناس انتم الفقر الی الله . همه محتاجین**.

مدیریت ارتقا طات فرهنگی

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکور

بشتایید به سوی ذکر خدا

هیچ کس نیست که سعی و تلاشی نداشته باشد. مهم آن است که تلاش ما در چه جهتی است. همه اهل عمل هستیم اما آنچه که به اعمال ما روح می‌بخشد و کارهایمان را با یکدیگر متفاوت می‌کند. جهتی است که در عمل وجود دارد. سعی‌های آباد و مؤثر که در جهت آبادانی آخرت است مشکوراست.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لِهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانُوا عَيْنَهُمْ مَشْكُورًا
و آن کس که سرای آخرت را بطلبید، و برای آن سعی و کوشش کند - در حالی که ایمان داشته باشد - سعی و تلاش او، (از سوی خدا) پاداش داده خواهد شد.
«سوره اسراء - ۱۹»

و سعی‌های بی ارزش، و بال جان صاحبانشان.

یکی از تلاشهای مشکور، شرکت در نماز جمعه است. راستی چرا خداوند برای این روز تعطیل بهترین سعی را حضور در نماز سیاسی عبادی دانسته است تا آنجا که می‌فرماید کار و کوشش مادی را رها کنید و به سوی این عبادت بشتایید. بی‌شک نمی‌توان به اوضاع سیاسی اقتصادی جامعه از دریچه دین، بی‌توجه بود.

این است که باید لابلای کوششهای فراوان به این مهم هم پردازیم و روز جمعه را با این عبادت، زیباتر سازیم.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ
اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته شود، به سوی ذکر خدا بشتایید و خرید و فروش را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر می‌دانستید. «سوره جمعه - ۹»

در اینجا انسان باید بهترین را انتخاب کند. تجارت یا رها کردن تجارت و رفتن به سوی این فریضه‌ی الهی. خداوند در این آیه خیر ما را در انتخاب نمازو رها کردن تجارت دانسته است. چرا که به تعبیر شهید مطهری عبادت؛ دنیا را از کمال مطلوب بودن بیرون می‌آورد. عبادت به تلاش انسانها جهت می‌دهد چرا که هدف خلقت عبادت است نه همچون ماشینی به دنبال تلاش روزانه. (ما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون) در این آیه کریمه خداوند برای خلقت جن و انس عبادت در نظر گرفته است تا با عبادت روحیه تقوی و پرهیزگاری تقویت گردد.

در نتیجه از نظر قرآن هدف خلقت عبادت است و هدف عبادت رسیدن به تقوی است و هدف تقوی رسیدن به رستن و رستگاری است. انسان حق ندارد به هر چیزی تعلق پیدا کند. او باید با عبادات، رشته‌ی تعلقات را به امور مادی بگسلد و به غیر از پروردگارش دل نبندد. در فرصت‌های بعدی به عرض عزیزان خواهد رسید که تلاش حقیقی انسان برای حیات حقیقی رسیدن به تقوای الهی است که بهترین توشه انسانهاست. (ان خیرالزاد التقوی)

پس برنامه‌های خود را به گونه‌ای تنظیم کنیم که کارهای روزانه با همه‌ی ضرورتی که دارد جای عبادات را نگیرد.

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکور (سعی راضی نه سعی از خود راضی)

باز در این قسمت به واژه سعی می‌نگریم . تا داستان کسانی را بررسی کنیم که بر خلاف پیام قبل گرفتار سعی خیالی بودند و گمان می‌کردند بهترین تلاشها را می‌کنند .

این بار سخن از کسانی است که خداوند به آنها نمره‌ی کامل را داده و سعی آنها را قبول کرده است.

در حقیقت یکی از هنرهای انسان در زندگی که راضی کردن است به نمایش گذاشته می‌شود. براستی راضی و خشنود کردن خود هنر است اما راضی کردنی جهت دار.

گاهی برای راضی کردن باید پا بر روی حق گذاشت و اهل باطل را از خود راضی کرد.

گاهی باید با خود جنگید و برای راضی کردن حقیقی نفس خود را از خود ناراضی کرد.

منافقین همه‌ی سعی و تلاشان این است که اهل کفر را خشنود کنند در حالیکه به قول قرآن: راضی ساختن خداوند سزاوار تر از راضی کردن غیر خداست.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

آنها برای شما به خدا سوگند یاد می‌کنند، تا شما را راضی سازند؛ درحالی که شایسته‌تر این است که خدا و رسولش را راضی کنند، اگر ایمان دارند.

«سوره توبه-۶۲»

همانطور که از نظر قرآن ترس از خداوند سزاوار تراست تا ترس از دیگران .

أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آیا از آنها می‌ترسید؟! با اینکه خداوند سزاوار تر است که از او بترسید، اگر مؤمن هستید. «توبه - ۱۳»

خوشابه حال آنها که کارشان مورد رضایت خداست و همه‌ی تلاششان راضی کردن خداست.
لِسَغِيْهَا رَاضِيَةً «سوره غاشیه - ۹»

اینها کسانی هستند که زندگی رضایت بخششان در دنیا به قیامت منتقل شده و در آنجا هم در یک زندگی رضایت بخش خواهند بود.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ «سوره حلقه - ۲۱»

اینان کسانی هستند که هم خدا از آنها راضی است و هم اینان از خدا
«رَاضِيَةً مَرْضِيَةً» «سوره فجر - ۲۸»

بداء به حال چهره‌های گرفته‌ای که سعی و تلاشان، غباری ازغم تا ابد رویشان را پوشانیده است .

وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

و صور تهایی در آن روز غبار آلود است. «سوره عبس - آیه - ۴۰»

در حقیقت زندگی نکبت باری را که در این دنیا آغاز کرده اند به آن جهان منتقل می‌کنند و برای همیشه در غم و اندوه بسر می‌برند. اینان کسانی هستند که همه‌ی همتستان راضی کردن غیر خداوند بود. عمری برای خوشایند این و آن دویدن و هیچ توشه‌ای ، بر نچیدند و با دستان خالی از این عالم رفتند.

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکوک (عمری در راه ویران کردن پایگاه‌های الهی)

در این قسمت باز به سعی و تلاش جمعی می‌پردازیم که از نظر قرآن بسیار اسف بار و غم انگیز است.

براستی چطور می‌شود انسانی که با ذکر خدا، قلبش آرام می‌شود و با بردن نام پروردگارش به وجود در می‌آید و برای ساختن پایگاه‌های الهی هزینه می‌کند تا در آن مکانهای مقدس نام معبدش را بشنود مع الأسف کارش بجایی می‌رسد که همه‌ی تلاشش را صرف ویرانی نام خدا می‌کند.

این افراد نمی‌دانند که در حقیقت با پایگاهی می‌جنگند و خانه‌ای را ویران می‌کنند که رابطه با عمق وجودشان دارد و در حقیقت تیشه بر ستون قلب خویش می‌زنند تا خود را از پای در آورند.

آری در این پیام انسانهایی را معرفی می‌کنیم که عمرشان صرف این سعی می‌گردد.

چقدر درد آور است بنده‌ای به قصد ویرانی یاد مولا و صاحب‌ش تلاش کند. در حقیقت نیروی خدادادی را صرف نابودی صاحب نیرو کند. انسان می‌تواند بدون اینکه خودش بداند، جمعی به بزرگی سپاه ابرهه مجهز کند و همه‌ی همتش صرف نابودی پایگاه ذکر خدا شود. (ظالم ترا از او کیست؟)

مگر ما در این عالم، جز نزدیکی و یاد خداوند مأموریتی داریم؟ چرا خود و دیگران را از ذکر خداوند باز داریم و سد سبیل آنها شویم؟ اگر قرار است تلاشی کنیم بیاییم نام ناپاکان را از صفحه روزگار پاک کنیم.

اگر می‌گریزی ز بیگانه بگریز چرا دیگر از آشنا می‌گریزی

خیلی سخت است بشنویم هفت‌ها صرف خراب کردن خانه‌ی خدا می‌شود. مساجد خانه‌ی خدا و یاد آورزی‌باترین ذکر هستی است. خوشحال آنانیکه با حضور خود در مساجد به تعمیر و آبادانی واقعی آن می‌پردازند و بدا به حال آنانکه به مکانهای گناه راغب ترنند تا محل‌های ذکر الهی.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا...

کیست ستمکارتر از آن کس که از بردن نام خدا در مساجد او جلوگیری کرد و سعی در ویرانی آنها نمود. «سوره بقره - ۱۱۴»

بیاییم با حضور در مساجد به آبادی معنوی آن بپردازیم و عملاً، مخالفت خود را با ویران کنندگان مساجد ابراز نماییم.

بیاییم تا با حضور در مسجد به تماشای نماز یکدیگر بنشینیم تا با دیدن صحنه‌های زیبایی از یکدیگر کدورت‌ها را از دل بیرون نماییم.

بیاییم تا با حضور در پایگاه‌های ذکر الهی به تماشاترین حالت بنده با خدا یعنی سجده‌ی مردم بنگریم تا مهرو محبتمان به یکدیگر افزون گردد.

بیاییم در یک صف کنار هم در سوره‌ی حمد هدایت همگان را از خدا بخواهیم و شاهد این باشیم که چگونه مومنین برای هدایت یکدیگر دعا می‌کنند و در پایان نماز به یکدیگر دست اخوت بدھیم آنچنان که گویی در زیباترین سفرها بوده و با دست دادن کانه به ملاقات یکدیگر آمده‌ایم.

و با این حضور به آبادانی پایگاه‌های ذکر الهی همت ورزیم و به این سعی خویش در قیامت ببالیم.

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکوک (جمعی آباد می‌کند و جمی جز فساد، تلاشی ندارند)

باور کنیم به سمت جهانی پیش می‌رویم که هیچ چیز جز سعی و تلاشمان بحالمان سودی ندارد و همه‌ی هستی و دارو ندارمان همین تلاشمان خواهد بود
(وَأَنْ لَيْسَ لِلنَّاسَ إِلَّا مَا سَعَى) «سوره نجم - ۳۹»

در نتیجه هر تلاش مثبتی گامی است به سوی ساختن خویش و آباد کردن وطنی که به سمتش می‌رویم و هر تلاش منفی در حقیقت تیشه‌ای است به ریشه‌ی خود و بریدن شاخه‌ای که بر روی آن نشسته‌ایم و کسی سقوط نخواهد کرد جز خودمان.
این است که خداوند وقتی کلمه ظلم را به کار می‌برد اشاره به انسانی می‌کند که به خودش ظلم کرده است.

بارها به ما فرمود مراقب خویش باشید. خود را به هلاکت نیندازید. به خود نیرنگ نزنید. خود را فراموش نکنید. خود را ارزان نفروشید.

خدای مهربان از ما خواسته است با توجه به عالی ترین توانایی‌هایی که در ما هست از خود زیباترین موجود هستی بیافرینیم و به همین خاطر قلم نقاشی را در دستان خودمان قرار داده است تا با نگاه به عالی ترین الگوها و از روی زیباترین نقشه‌های انسانیت چون رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) بهترین تصویر را از خود بیاد گار بگذاریم.

چقدر تأسف باز خواهد بود با وجود چنین الگوهای قشنگی، تصویری
زشت از رفتار و گفتار بیادگار بگذاریم.

همانطور که روزانه در جنگها و خونریزی‌های دنیای کفر می‌بینیم، جمعی از خدا بی خبر کارشان فساد در زمین و نابود کردن نسلها و آتش زدن مزارع و تلاش مردم است. بیاییم همه‌ی همت خود را صرف ساختن مردم و باز داشتن آنها از راه زشت کنیم و بدین وسیله در پاداش کار خیر دیگران خود را شریک گردانیم. و عمر خود را به زیباترین شکل مصرف نماییم. ان شا الله

قرآن کریم حال این بی خبران از هدف اعلای زندگی را چنین بیان می‌کند:

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرَثَ وَالنَّسْلَ وَاللهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ

نشانه آن، این است که هنگامی که روی بر می‌گردانند (و از نزد تو خارج می‌شوند) در راه فساد در زمین، کوشش می‌کنند، و زراعتها و چهارپایان را نابود می‌سازند؛ (با اینکه می‌دانند) خدا فساد را دوست نمی‌دارد. «سوره بقره - ۲۰۵»

جمعی همه‌ی همتستان خرابی است. همه‌ی تلاششان نابودی است. از بین بردن نسلها و تلاش‌های مردم، آتش زدن مزارع و بالاخره همه‌ی سعی و تلاششان فساد و آلودگی.

از خداوند می‌خواهیم بهترین سعی ما را مبارزه با این انساهای آلوده قرار دهد و در راه مبارزه با کفر به زیباترین مرگ که شهادت در راه اوست نایبل بگرداند.

مدیریت ارتباطات فرهنگی

طرح مکاتبه‌ای احسن قول

آشنایی با قرآن از طریق آشنایی با جایگاه واژه‌ها

سعی مشکور

ما هم می‌توانیم مؤمن آل فرعون شویم.

و مردی (با ایمان) از دورترین نقطه شهر با شتاب فرا رسید، گفت: «ای قوم من! از فرستادگان (خدا) پیروی کنید! از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی‌خواهند و خود هدایت یافته‌اند!» **«سوره یس ۲۰ و ۲۱»**

او به این صورت عمر خود را صرف دفاع از دین خدا و فرستادگان او کرد. هر چند مردم جاہل آن زمان فریاد او را خاموش کردند و او را به قتل رسانیدند. اما کشته شدن در راه تلاشی ارزشمند، در حقیقت گام برداشتن به سوی کرامت الهی است. چنانچه فریاد این مرد را می‌شنویم که به قومش می‌گوید ای کاش می‌دانستید خداوند مرا با اهل کرامت در بهشت قرار داد. (بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكَرَّمِينَ) **«سوره یس - ۲۷»**

بیایم به پیروی از قرآن مانند آن مود خدا، از نظام اسلامی که ثمره‌ی خون شهیدان است و مورد حمله دشمنان دین قرار گرفته است. به زیبایی دفاع کنیم و در صدد رفع گاستی‌ها و مشکلات آن بروآیم.

مدیریت ارتباطات فرهنگی

۱- جمعی که مراقب سعی و تلاش خویش‌اند و در کارشان جز رضایت خدا را نمی‌خواهند؛ مؤمن نامیده است.

۲- جمعی را که با او سرستیز دارند و در فکر نابودی حق تلاش می‌کنند؛ کفار نامیده است.

۳- جمعی دیگر را که ظاهری خدا خواه اما باطنی بدخواه دارند؛ منافق نامیده است و در همه‌ی قرآن به ذکر رفتار و تلاشهای آنها پرداخته است.

در این پیام خاطره شخص خیرخواهی را بازگو می‌کنیم که برای نجات جان انبیاء و در حقیقت نجات جان انسانها، با شتاب به سوی قومش آمد و فریاد زد: ای مردم از فرستادگان الهی که همگی هدایت یافته‌اند پیروی کنید.